

Missionsarbejde på Den anglikanske Skole?

Den anglikanske Skole i Jerusalem bliver angrebet for at udføre missionsarbejde. Skolen bliver familien Skjøtts nye skole.

Nicolai på 12 år og Christoffer på 8 år begynder et par dage efter deres ankomst til Jerusalem i Den anglikanske Skole i Jerusalem. Skolen er Jerusalems eneste engelsk-sproglige skole. Eleverne er for størstedelen børn af diplomater, FN-personel eller andre, hvis arbejde bringer dem til Jerusalem for en begrænset periode. Skolen er også åben for børn fra jødiske og muslimske familier. Forud for skoleårets start i begyndelsen af september måned blev skolen angrebet for missionsaktivitet.

Jødiske anklager

En jødisk mor fortæller til *Jerusalem Post*, at hendes søn begyndte undervisningen for to år siden. Men i sidste skoleår begyndte drengen at opføre sig underligt. Ofte skulle han noget, men han fortalte ikke, hvad han var i færd med. Men så opdagede moderen, at han deltog i bedemøder og bibelstudiegrupper – både på skolens grund og udenfor.

Drengen er nu sendt til USA for at gøre sin skolegang færdig dér. Moderen siger, at hun føler sig bedraget af skolen, eftersom hun ved indskrivning havde drøftet dette emne med skolens leder. Og drengens far, der er israeler, siger, at ved samtalen forud vor skolens skolegang fik de som forældre indtryk af, at skolen havde en pluralistisk og åben grundholdning.

En jødisk lærer, der har undervist på skolen i 17 år, bakker i *Jerusalem Post* op om dette forældrepar. Hun fortæller, at hun forlod skolen for et år siden. En af grundene hertil var skolens evangeliserende holdning. Denne holdning er blevet



Den anglikanske Skole har til huse på »Profeternes gade« i det vestlige Jerusalem. Bygningerne blev først anvendt til hospital.

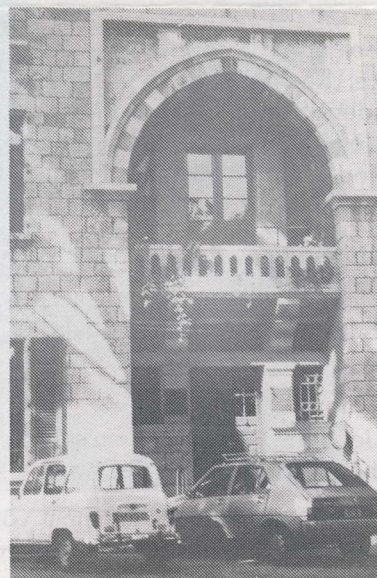
mere og mere intens gennem de sidste par år, siger den tidligere lærer.

Hun fortsætter: – Tidligere bestod morgensamlingen af en salme, en sang og læsning af en passage fra Bibelen. Men i de senere år er det ændret til et vækkelsesmøde, som inkluderer personlige vidnesbyrd aflagt af elever, der fortæller om deres »møde« med Jesus.

Den tidligere lærer indrømmer, at i de første klasser har eleverne også tidligere mødt »en stor dosis af kristendom« – hvilket ikke var så markant i de ældste klasser.

Skolens svar

Fra Den anglikanske Skoles side gøres det gældende, at skolen er en kristen skole. Det forventes at eleverne deltager ved morgensangen og andre samlinger, hvor der undervises i den kristne tro. Og dette fortælles eleverne ved samtalen forud for indskrivningen.



Kun ganske få børn fra jødiske familier findes som elever på skolen. Og skolens leder udtrykker forbavselse over, at en familie med en stærk jødisk identitet i det hele taget vil sende deres barn til denne skole.

Andre kommentarer

Borgmesterkontorets rådgiver for kristne anliggender bemærker til den aktuelle sag, at Den anglikanske Skole er en privat institution, og at ingen er

tvunget til at modtage undervisning dér. Rådgiveren vil ikke anbefale jødiske familier at sende deres børn i Den anglikanske Skole, men rådgiveren understreger, at skolen har frihed til at undervise i dens religiøse overbevisning.

En talsmand for Religionsministeriet er enig i dette synspunkt. Han tilføjer, at han ikke

tidligere har hørt om missionsaktiviteter på skolen, men vil ikke udelukke, at noget sådant er forekommet.

Til den aktuelle sag siger han: – Det lyder som om skolen ikke har fortalt forældrene den hele sandhed, men forældrene burde så sandelig også have undersøgt skolen mere omhyggeligt, end de har gjort.

SAMARBEJDE

Samarbejde er noget vanskeligt noget. Det er let nok at arbejde sammen, hvis »de andre« skal arbejde sammen med »mig«, men på *mine* præmisser. Det bliver straks vanskeligere, når »jeg« skal samarbejde på »de andres« præmisser.

Jeg tror ikke, at der er mange missionsorganisationer, som tør påstå, at de ikke har samarbejdsproblemer med de unge kirker. Store eller små, javel, men de er der.

Naturligvis også i Israel.

Først når man begynder at sætte navn på problemer, er der mulighed for at løse dem. Hvis vi virkelig mener, at fx menighederne i Israel skal være selvstændige i forhold til udenlandske kirker og missionsfel-

skaber, må der arbejdes med dette spørgsmål – hvilket der da også gøres. Den norske Israelsmission har problemerne mere inde på livet end den danske, da vi ikke hverken nu eller tidligere leder nogle menigheder. Derfor er det også velgørende, at den nye generalsekretær for Den norske Israelsmission, Helge Aarflot, sætter navn på problemet. (Se side 4).

Også Reidar Hvalvik, næstformand i den norske søsterbevægelse og formand for Caspari Centrets internationale styrelse, peger åbent på problemet. I den bestyrelse, som Hvalvik er formand for, er der ni medlemmer, som repræsenterer Den norske Israelsmission, den finske mission og to tyske samar-

bejdspartnere, nemlig Zentralverein og Evangeliumsdienst. Af de ni bestyrelsesmedlemmer er fem bosat i Israel, men kun en af dem er israeler!

Til spørgsmålet om, hvorvidt dette ikke betyder, at den lokale indflydelse er ganske lille, siger Hvalvik i den norske Israelsmissions blad:

– Jo, det er den nok. Og netop derfor var spørgsmålet om styrelsesstrukturen en hovedsag, der blev drøftet på sidste styrelsesmøde. Og der var bred enighed om, at de messiansk-lutherske menigheder må få større indflydelse på Caspari Centrets virksomhed. Disse menigheder er og vil fortsat være den primære målgruppe for vort arbejde, og det er derfor

ret og rimeligt, at de i større omfang inddrages i beslutninger om centrets virksomhed, siger Hvalvik.

Den danske Israelsmission er med og vil fortsat gerne deltage i arbejdet i Israel på samarbejdets vanskelige vilkår. Målet er selvstændige menigheder, hvor vi hjælper og støtter så godt vi kan.

At sige, at der stadig væk er brug for os i Israel, er ikke det samme som at hævde, at arbejdet skal udføres på vore præmisser alene.

Kai Gjes-Poulsen

Jødisk nytestamente

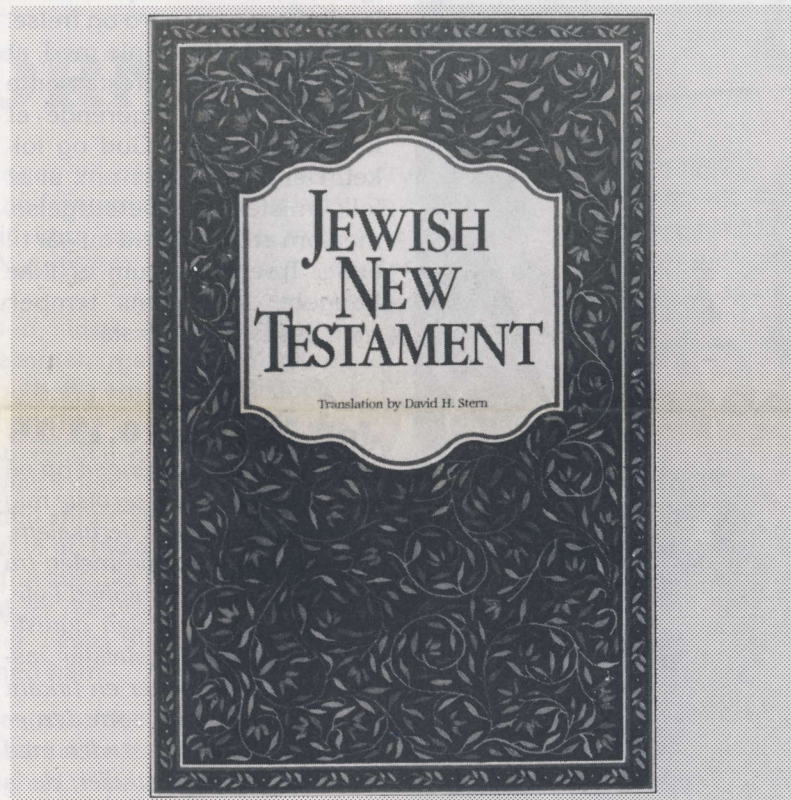
En ny oversættelse af Det nye Testamente til engelsk og med en jødisk duft er foretaget af en messiansk jøde.

En ny oversættelse af Det nye Testamente til engelsk foreligger nu, oversat af dr. David H. Stern, en messiansk jøde i Jerusalem.

Forskellen

I introduktionen svarer Stern selv på, hvorfor denne oversættelse er forskellig fra alle andre engelske oversættelser. Han siger, at det jødiske nytestamente udtrykker dets oprindelige jødiskhed på en måde, som de mange andre engelske oversættelser af NT ikke gør, fordi disse præsenterer evangeliet i en hedensk-kristen sproglig, kulturel og teologisk ramme.

Med sin oversættelse vil Stern gerne have, at det bliver noget normalt at betragte Det nye Testamente som en jødisk bog. Han vil udfordre jøder, så de forstår, at NT er en jødisk bog, som er fyldt med en sandhed, som man kan tage imod som jøde. Desuden udfordrer han hedningekristne, så de kan erkende jødiskheden i deres tro og deres enhed med det jødiske folk.



Hvordan?

Hvordan forsøger Stern så at lade denne jødiskhed i NT komme til udtryk? På tre måder:

1. *Kosmetisk* ved, at gengive
2. *Kulturelt og religiøst* i stedet

navne i deres hebraiske form, fx *Yeshua* i stedet for Jesus, *Yochanan* i stedet for Johannes, *Chanukkah* i stedet for tempelvielsesfesten osv.



for det engelske ord for »kvast« at bruge det hebraiske *tzitzit* mv.

3. *Teologisk* ved fx at oversætte Rom 10,4 med: »For det mål, som Torah'en sigter til, er Messias...« i stedet for at sige, at Kristus er lovens ende.

Sidste eksempel viser, at Sterns oversættelse er »dynamisk«, ikke en bogstavelig gengivelse af de enkelte ord i den græske tekst. Undertiden bliver han – som han selv siger – helt »militant«. De to græske ord, som almindeligvis gengives med »under loven« på dansk, bruger han 13 engelske ord til at udtrykke. Med disse 13 ord vil han tilkendegive, at Paulus ikke bekæmper loven som sådan, men en forvrængning af loven, hvor loven er blevet gjort til legalisme og lovtrældom.

Holder den, hvad den lover?

Desværre har Stern ikke taget de forbehold, som må tages, når man forsøger et sådant eksperiment. Fra et videnskabeligt synspunkt lover oversættelsen

mere end den holder.

Men ikke desto mindre er den meget interessant, og teologisk interesserede Israelsmissionsvenner vil givetvis få øjnene op for et og andet ved læsning af denne oversættelse.

Israelsmissionen vil gerne skaffe bogen hjem til en pris af kr. 150,00 + forsendelse.

Kai Kjær-Hansen